

Posudek vedoucího bakalářské práce

Anna Soldátová

Vývoj komunitního centra Plechárna

Anna Soldátová si jako téma své bakalářské práce vybrala výzkum komunitního centra Plechárna v Praze, na Černém mostě a za cíl si dala zkoumat, jak se komunitní centrum Plechárna vyvíjelo a jak se v něm aplikoval koncept „práva na město“. Téma si vybrala zajímavé a relevantní.

Práce je rozdělena na úvod, teoretickou část, metodologii a závěr, což je poněkud matoucí, protože při pohledu do obsahu chybí empirická část, která je však částečně obsažena v teorii (kapitola 2.3.) a pak v metodologii (3.7. a dále) Pokud autorka už v teoretické části popisuje vývoj Plechárny, což byl jeden z jejích výzkumných cílů a vychází přitom i ze svých dat, patřilo by to spíše do části empirické.

V samotné teoretické části se autorka rozhodla vycházet z konceptu „práva na město“, což se jeví jako vhodný nástroj, k teoretickému uchopení tématu a k jeho analýze. Autorka pochopila a dobře interpretovala stěžejní teze práva na město u hlavních autorů (Lefebvre, Harvey, Purcell). Bohužel s konceptem analyticky v další části práce už nepracuje a teoretická část je tak odpojená od jejích dat a od empirické části.

Teoretické části také obsahuje dobře napsané, srozumitelné shrnutí vývoje komunitní center, které čtenářům poskytuje dobrý vhled do tématu.

V metodologické části autorka popisuje metodu sběru dat, u kvalitativního výzkumu bych preferoval spíše psát o metodě získávání dat. Autorka zmiňuje rozhovory a popisuje výběr vzorku. Není mi jasné, proč nezmínila i analýzu dokumentů, časopisů, kterou snad také dělala a z konzultací jsem vyrozuměl, že dělala i nějaké pozorování. Každopádně mi tam chybí její situovanost. V úvodu popisuje zájem a nadšení z komunitního centra, které ji vedlo i k volbě

tématu, ale v metodologické části bych uvítal reflexi její pozice, a to i včetně toho, jaká dilemata a problémy během výzkumu řešila.

Pět rozhovorů je hraničních, ale pro bakalářskou práci se dají obhájit, ale stěží je možné tvrdit, že zaručují „širokou škálu perspektiv a zkušeností“.

Část empirická, které je však trochu zmateně součástí metodologické kapitoly, začíná explicitními odpověďmi na výzkumné otázky, přičemž ty odpovědi jsou složeny převážně z vybraných citací jednotlivých respondentů., ve stylu „ten říká to, a ona ono“. Je to popisné, chybí tomu snaha o další analytický krok nebo alespoň snaha komparovat tvrzení jednotlivých respondentů mezi sebou.

Místy se mi zdá, že autorka bere tvrzení respondentů jako fakt, aniž by je podrobila analýze anebo je nerozebere do větší hloubky a jde po povrchu. Například, když respondent Zajac mluví o tom, že zapojení soukromého sektoru do komunitního centra zvýšilo rozsah a dostupnost aktivit, tak není jasné jakých aktivit a v jaké podobě. Podobně když autorka píše o tom, že politické názory pana Zajace přinesly nové impulsy, tak z textu není jasné jaké názory to byly a jaké impulsy přinesly. Když pak o pár řádků dále, píše o obavách některých obyvatel z komercializace Plechářny, tak bych od práce čekal, že tento rozpor nějak diskutuje a nejen poskládá tvrzení různých respondentů vedle sebe. Je velká škoda, že při analýze dat autorka nevyužila teoretický koncept práva na město, který rozpracovala v teoretické části. Autorka tam sice má kapitolu 3.10.porovnání s literaturou, ale to bohužel nenahradí analýzu. Přitom z konzultací vím, že autorka výzkum dělala, ale ne zcela se jí to podařilo „prodat“ v textu.

Navzdory určité kritice však musím zdůraznit, že autorka prokázala schopnost pracovat s odbornou literaturou, osvojila si základy metodologie a děláni výzkumu. Práci tak doporučuji k obhajobě a hodnotím **dobře**.

V Praze 4. září 2024

Mgr. et Mgr. Arnošt Novák, Ph.D.